

Σέβας δ' ἄμαχον, ἀδάματον, ἀπόλεμον τὸ πρὸν, ἀντ. β'.

50 Λι' ὥτων φρενός τε δαμίας περαιῶν 55

Νῦν ἀφίσταται. φοβεῖται δέ τις. τὸ δ' εὔτυχεῖν,

Τόδ' ἐν βροτοῖς θεός τε καὶ θεοῦ πλέον. 60

* 'Ροπὴ δ' ἐπισκοπεῖ δίκαν

Ταχεῖα τοῖς μὲν ἐν φάει,

55 Τὰ δ' ἐν μεταιχμίῳ σκότου

* Μένει χρονίζοντ' εὐχῇ βρύει.

V. 49. ἀδάματον em. Herm. obss. critt. p. 57. libri ἀδάματον.

V. 50. φρενός τε V. φρένες τε M. G. φρένετε A. φρέννεστε cod. R. φρένας τε conj. R. φρενῶν τε T.

V. 51. ἀμφίσταται M.

V. 52. ἐμβροτοῖς M. ἐν βροτοῖσι R. — θεός τε σθεοῦ A. θεός τε θεοῦ T.

V. 53. ρόπη G. A. — δίκας T.

V. 54. post ταχεῖα comma habent T. V. — τοὺς T.

V. 55. τόδ' M.

V. 56. χρονίζοντ' ἄχει M. si fides habenda Salvinii collationi, qua priores usi; idem χρονίζοντ' εὐχῇ sec. collationem, quae in ed. Weigel. legitur; χρονίζοντ' εὐχῇ etiam G. cod. R. ἄχη conj. R. V. χρονίζον τεύχῃ A. χρονίζον τ' εὐχῇ T.

Locus obscurus et corruptus, quem persanatum iri exigua spes. Scholiastae verba haec sunt: 'Η δὲ τῆς δίκης ρόπη τοὺς μὲν ἐπισκοπεῖ ταχέως καὶ ἀμύνεται· ἄλλοις δὲ ἐν ἀμφιβόλῳ ἐά τὴν τιμωρίαν, οὐκ ἀθρόως αὐτοὺς ἀμυνομένη, ὡς τε τοὺς ἡδικημένους ὑπὸ αὐτῶν λυπεῖσθαι· ἄλλους δὲ σκότος καλύπτει, ὡς μηδὲ ὅρασθαι ὑπὸ αὐτῆς. Ομοίως ὁ φόνος πέπηγε καὶ οὐ διαρρέει, ἀλλ᾽ ἐπέξεισν αὐτόν. Interpretes vulgo significari putant, ultionem divinam omnes scelestos corripere, alios celerius, dum dies adhuc luceat, alios paullo serius circa crepusculum, alios vero vel media nocte. Sententiam me quidem judice ineptis verbis expressam (quis enim pro eo quod dicendum erat, Justitiam serius ocios punire, eam modo meridie modo vesperi modo media nocte punire diceret?) Herm. obs. critt. p. 60 pulcherrimam judicabat, quem quae eo I. de orationis inversione deque summa hujus loci vi in eo posita exposuit, quod incertum esse dicatur, quo quis tempore poenas subiturus sit, dudum improbasse consentaneum est. Idem de sensu loci sane sententia sua perstat, opusc. VII. p. 52, dicens nexum sententiārum postulare explicationem a schol. datam, hoc tantum dubitans, num verba Τοὺς δ' ἄκραντος ἔχει νῦν recte explicata sint. Legendum esse cum schol.: 'Ροπὴ δ' ἐπισκοπεῖ δίκας ταχεῖα τοὺς μὲν ἐν φάει. Scholia-